

Пощенската такса е платена.

Читалищно дружество — Варна

Година IX

Варна, 13 декември 1928 год.

Брой 33.

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия.

Телефонъ № 28.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ:

За общини задължителенъ	200 лева
За училищни настоятелства	100 "
За кооперац., читалища и частни лица .	50 "

Т а к с и :

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. см. по 1 лв. За баланси на коопераци и синдикати на страница по 150 лв.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситъ се смѣтатъ за една публикация, при повторение такситъ се удвояватъ.

ВСИЧКО ВЪ ПРЕДПЛАТА.

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Варненска
Окр. Пост. Комисия
№ 4665
4 XII 1928 год.
гр. Варна

До. Г. г. общинскитѣ
кметове и председателитѣ на
училищ. настоятелства въ
Варненски окръгъ

Съгласно чл. 171 отъ правилника за приложение закона за пенситѣ на държавнитѣ и изборни служители, свидетелствата обр. № 30 и „О“ издавани отъ селскитѣ общини и училищнитѣ настоятелства за изслужено време се завѣрватъ отъ Постоянната Комисия.

За въ бждаще при издаването на подобни свидетелства ще имате предъ видъ следното:

1) Въ тѣхъ (свидетелствата) ще се вписватъ само основната заплата плусъ прибавката къмъ нея ако има такава, и ще се вписва въ едно (напр. основна месечна заплата 1500 лв и прибавка 125 лв. всичко 1625 лв.);

2) Отъ времето изслужено презъ м. априлъ 1916 год. ще се приспаднатъ 13 дни съгласно новия Григориянски календаръ;

3) Щомъ като се издаватъ свидетелства за служба преди 1.VI. 1915 год. и следъ тая дата въ едно общо такова да се означава отъ коя до коя дата не сж правени одрѣжки за пенсионния фондъ и отъ коя до коя дата — сж правени, но

най-добре ще бжде да се издаватъ две отдѣлни свидетелства т. е. едно за служба преди 1.VI. 1915 год. (когато закона за пенситѣ за изборнитѣ служители е влезалъ въ сила) и второ за службата следъ 1.VI. 1915 год. отъ която дата пенсионнитѣ одрѣжки сж задължителни Въ едното и другото свидетелство на първата страница (печатния текстъ) е ли внесалъ служителя пенсионни одрѣжки или не;

4) Да се прави завѣрка на втората страница (сведението) че вписанитѣ данни въ него сж вѣрни, която забележка ще се подписва лично отъ секр. бирника;

5) Да се впише словомъ числото на изслуженитѣ години и получената сума;

6) Комисията ще прави завѣрки само на свидетелствата съгласно нарежданieto на Пенсионното отдѣление № 23222/2 отъ 25 X 1928 г.

За служби, отчетитѣ които сж разгледани отъ комисията и сж върнати на общинитѣ.

За служби за които отчетитѣ се намиратъ въ Сметната Палата ще се завѣрватъ отъ последната.

Свидетелствата пъкъ, за които отчети липсватъ (унищожени, изгорени пр.) не следва да се завѣрватъ.

Явява се сега въпроса, отъ гдѣ ще се завѣрватъ свидетелствата за времето за което отчетитѣ не сж представени за разглеждане въ окр. сметна палата, за да не страдатъ интереситѣ на

заинтересованитѣ, комисията ще завѣрѣва тя свидетелства въз основа представенитѣ отъ общинитѣ ведомости за заплатитѣ или раздавателната книга на сѣщитѣ, които ще трѣбва да се носятъ въ Комисията заедно съ издаденото свидетелство.

и. д. Председателъ: Хр. Митевъ

Секретаръ: Н. Николиевъ.

Редак.-Администр.
сп. Модер. Птицевѣд.
Плѣвенъ
24.IX 1928 год.

До Почитаемата
Окръжна Постоянна Комисия
гр. Варна

Г-нъ Председателю,

Нашето списание „Модерно птицевѣдство“ органъ на Българския птицевѣденъ съюзъ, навършва скоро своята първа годишнина.

Поради това, че издаването на сѣщотѣ е свързано съ редица пречки и трудности, които редакцията едва смогва да преодоли ние Ви молимъ за следното:

Мнозина отъ окръжнитѣ постоянни комисия, освенъ, че абонираха библиотекитѣ си за списанието, но наредиха до всички свои подведомствени учреждения, като разсадници, агрономства и др. да го получаватъ задължително. Ето защо ние Ви молимъ най-учтиво, г-нъ Председателю, да сторите това и съ Вашитѣ подведомства, като ни явите въ скоро време, кѣде и колко течения да изпратимъ и сѣщевременно препоръчатѣ списанието въ поч. вестникъ на О. П. Комисия.

Надеваме се че молбата ни ще бѣде чута и въ това очакване, оставаме

Съ почитание:

Редакторъ: М. Цоневъ

Настоящото се изпраща на г. г. общинскитѣ кметове и председателитѣ на читалищата въ окръга, поканва ги да се абониратъ за въпросното списание, което е отъ голѣмъ интересъ и значение за селското стопанство.

Варна, 8 XII 1928 г.

за Председателъ: Хр. Митевъ

Секретаръ: Н. Николиевъ

Българско Дружество
Червенъ Кръстъ
№ 1982
26.XI 1928 год.
София

До Господа
Председателитѣ на Окр. Пост.
Комисии
въ Царството

Многоуважаемий Г-не Председателю,

Станало е вече обичай, общинитѣ въ Царството да предвиждатъ въ бюджетитѣ си помощъ за Българското Дружество Червенъ Кръстъ.

Понеже предстои, общинитѣ да започнатъ да съставляватъ бюджетитѣ си за идната 1929/930 финансова година, имаме честъ да Ви молимъ да благоволите и направите потрѣбното, щото когато председателствуваната отъ Васъ Окр. Пост. Комисия преглежда бюджетитѣ на общинитѣ въ окръга Ви, да се вписватъ по-голѣми суми за помощта, за която е дума, тъй като отъ опитъ знаемъ, че общинитѣ отдѣлятъ изобщо малки суми за такава помощъ.

Обичаме да вѣрваме, че Вие съзнавате, колко тази помощъ е належаща за дружеството ни, за да може да изпълнява съ успѣхъ своето челолюбиво и благотелно призвание, та се надѣваме на пълното Ваше съдействие и Ви молимъ, Многоуважаемий Господине Председателю, да приемете увѣрението въ нашето уважение.

Председателъ: Д-ръ С. Даневъ

Глав. секретаръ: Д-ръ Д. Киряковъ

Настоящото въ преписъ се изпраща на г. г. общинскитѣ кметове въ Варнен. окръгъ, за да го иматъ предвидъ при съставяне бюджетитѣ за 1929/930 година.

Варна, 8 XII 1928 год.

за Председателъ: Хр. Митевъ

Секретаръ: Н. Николиевъ

Извлечение отъ „Наредби“ бр. 41 т. г. отъ окръжното на м-вото на З. Д. И.—отдѣление Ветеринарно отъ 9.XI 1928 г. подъ № 9390 до г. г. длъжностнитѣ ветеринарни лѣкари.

Представителството на противометилния препарат „Битанъ“ разпространява последния безъ всѣкакво спазване на правилника за целта, а освенъ това е прѣснало между населението цвѣтни реклами и брошури съ съдържание, което съвсемъ не е изразителъ на решението на Върхов-

ния ветер. съветъ отъ 12.III н. г., прото-
толъ № 19, съ което препаратъ „Битанъ“
се препоръчва само противъ едрият метилъ
(Distoma hepaticum), но не е противъ дре-
бия, когато въ самитъ реклами, на всѣка
почти страница се говори за ефикасността
му и противъ двата вида „метилъ“.

Съгласно решението на Върх. ветер.
съветъ, взето въ заседанието му на 29 X
т. г., вменява се въ дългъ да конфискуватъ
всички подобни реклами, било цвѣтни или
въ брошури и да упътватъ населението да
не се подвежда по тия реклами, а въ съ-
щото време да следите и за изпълнението
на правилника при разпространението на
препаратъ чл. 10, алинея II).

за Началникъ на отдѣлението:

Д-ръ С. Георгиевъ

Министерство	Окръжно
на	
Търг. Пром. и Труда	До Г. г. Окръжнитъ
Отдѣл. за Труда	инспектори по труда.
№ 13616	(За седение и изпълнение
19 октомври 1928 г.	отъ всички г. г. лѣкари, ж-
гр. София.	болѣкари, окръжни смѣтни
	палати и пр.)

Отъ смѣткитъ на лѣкаритъ, жболѣкаритъ и
аптекаритъ, които се изпращатъ на провѣрка въ
отдѣлението се вижда, че законътъ и правилника
въ нѣкои отношения си оставатъ мъртва буква.
Така чл. 121 отъ правилника за О. О., не се
спазва почти отъ никой лѣкарь. Единъ осигу-
ренъ, билъ на прегледъ при единъ лѣкарь, следъ
единъ или два дена отива при другъ, трети и т. н.
Има случаи, когато преди да е изтекълъ единъ
отпускъ, разрешенъ отъ единъ лѣкарь, разрешава
се другъ, предписва една рецепта, преди да е
използувана първата, друга, преди да сж испол-
зувани първитъ две и т. н. и т. н.

Отъ друга страна, въ всѣки градъ лѣкаритъ
си създаватъ своя практика, независимо отъ на-
режданията. Благодарение на това, получаватъ се
несъобразности, които не могатъ да се обяснятъ
нито съ епидемии, нито съ нѣкаква необходимостъ.
Такъ, презъ 1927 год. въ Хасково се падатъ на
единъ боленъ по 43 дена отпускъ, въ Пловдивъ
— 40 Плѣвень — 10 дена. Другитъ инспекции
сж между 43 и 10 дена. Тая разлика въ про-
дължителността на отпускитъ съ нищо друго не
може да се обясни, освенъ съ заведената отъ нѣ-
кои лѣкари практика, която указва решающе
влияние въобще върху практиката на лѣкаритъ

въ тоя пунктъ. Едни лѣкари сж прекалено строги,
други — прекомѣрно отстъпчиви. Едни съкратя-
ватъ отпуска тамъ, където е най-необходимъ,
други даватъ отпускъ, където не е необходимо
— при настѣпване на безработица, признаци и пр.

Най-после, съ тая практика, независимо отъ
разточителството, което става съ средствата на
фонда, осигурения е оставенъ самъ на себе си и
никой не е отговоренъ за неговото лѣчение, нито
пъкъ нѣкои следятъ резултата отъ това лѣчение.

За да се избѣгне тая аномалия, както и за
да се прекратятъ нарушенията на закона и пра-
вилника за О. О., поканватъ се г. г. окр. инспе-
ктори да иматъ за сведение и строго изпълне-
ние, следнитъ нареждания:

1) Чл. 121, 122, 124 и 125 отъ правилни-
ка за О. О., трѣбва да се спазватъ най-стро-
го отъ г. г. лѣкаритъ. *Единъ осигуренъ, избралъ*
единъ лѣкарь за една болестъ, не може да
смѣни тоя лѣкарь до тогава, докато не по-
лучи разрешение отъ него или отъ органитъ
на инспекцията по труда. Осигуренъ, който си
е избралъ лѣкарь, а се яви при другъ лѣкарь,
преди да е завършено лѣчението отъ лѣкуващия
го лѣкарь, или безъ разрешение на последния или
органитъ на инспекцията по труда, не може да
бжде прегледанъ отъ втория лѣкарь за смѣтка на
фонда Общ. осигуровки. Такъвъ прегледъ е до-
пустимъ само за *смѣтка на осигурения или на*
лѣкаря, който го преглежда. Лѣкарь, който не
изпълнява настоящето нареждане, освенъ дето ще
бжде лишаванъ отъ хонораръ за такъвъ незако-
ненъ прегледъ, но ще му бжде съставенъ актъ за
дисциплинарно наказание.

Въ случай, че лѣкуващия лѣкарь констатира
у осигурения и друга болестъ, освенъ тая, отъ
която той го лѣкува и тази втора болестъ не е
отъ неговата специалностъ, той може да покани
консултантъ-специалистъ или да изпрати осигуре-
ния за лѣчение при специалистъ, ако има такъвъ.
Ако болестъта, отъ която той лѣкува болния, е
основна, а другитъ сж второстепенни или сж за-
висими отъ първата, първиятъ лѣкарь продължава
лѣчението, докато осигурения оздравее, и той се
счита лѣкуващъ лѣкарь до края. Ако ли друга
болестъ е основна, тогава лѣкуващия лѣкарь е
онзи, отъ специалността на който е основната
болестъ и той следи за лѣчението до край. Въ
такъвъ случай се допуша и едновременно лѣчение
отъ повече лѣкари, т. е., споредъ нуждата. Но
за това се уведомява инспекцията по труда, вед-
нага съ започването на това лѣчение. *Въ проти-*
венъ случай такова лѣчение нѣма да бжде
признато и изплащано.

За по-ефикасно и по-бързо лѣчение, осигу-
ренитъ трѣбва да се отнасятъ направо къмъ спе-

циалисти. Ако, обаче, нѣкой осигуренъ се яви при неспециалистъ отъ болестъта, отъ която страда, последния веднага го изпраща при специалистъ. Ако нѣкой лѣкаръ не стори това, при наличностъ фондови лѣкари специалисти, отъ смѣтките му ще се съкращаватъ ония лѣчения, които не сж отъ негова специалностъ. Ще се признава само първата визита.

За специалисти ще се считатъ ония, които сж признати, съгласно действащитѣ закони и практика, а сжщо и ония, които сж обявили болеститѣ, отъ които лѣкуватъ, било чрезъ декларациитѣ си, било чрезъ табели или обявления. *Всѣки инспекторъ държи списъкъ на специалиститѣ лѣкари, като прави една провѣрка на табелитѣ, обявленията или пакъ събира сведенията си отъ мѣстни клонове на Б. Лѣкарски Сюзъ.* Преписъ отъ тоя списъкъ се изпраща и въ Министерството, за да се има предъ видъ при провѣрка на смѣтките.

При избора и смѣната на лѣкуващитѣ лѣкари г. г. Инспекторитѣ сж длѣжни да бждатъ най-строги и да не допускатъ никакви изключения, освенъ предвиденитѣ въ чл. 123 на правилника за О. О. За да могатъ да бждатъ добре информирани при провѣрка на смѣтките, тѣ сж длѣжни да сверяватъ списъцитѣ за хонораръ съ осигурителнитѣ книжки на нѣкой отъ лѣкуванитѣ. *А при ревизиитѣ на предприятията, тѣ провѣрватъ и всички вписани диагнози и датитѣ на прегледитѣ въ осигурителнитѣ книжки и щомъ констатираатъ смѣна на лѣкаръ ще се постѣпва, както е указано по-горе, а осигурениятъ се лишава отъ парична помощъ, ако такава му се следва.*

2) Всички осигурени, които получаватъ отпускъ по болестъ за въ бждаше ще могатъ да получаватъ парична помощъ *само ако въ продължение на три дена, отъ деня на прегледането отъ лѣкаря, тѣ сами или работодателитѣ имъ или близкитѣ имъ депозиратъ лѣкарското съобщение въ инспекцията по труда или органитѣ на инспекцията тамъ кждето такива има.* Едновременно съ това тѣ ще получаватъ отъ инспекцията една бележка за времето, когато ще имъ се изплаща паричната помощъ. Съобщенията веднага се записватъ въ книгата за *болнитѣ и паричнитѣ помощи*, по реда на представянето имъ.

Следъ като получатъ такова разрешение осигурениятъ не могатъ да се явятъ на прегледъ при другъ лѣкаръ, нито да се връщатъ на работа освенъ сами ако прекратятъ отпусъка си.

Следъ първото разрешение за ползуване отъ отпускъ осигурениятъ или близкитѣ му сж длѣжни да се явяватъ редовно на всѣки 10 дена въ ин-

спекцията, да съобщаватъ за положението на болния и да получаватъ ново разрешение за следващи 10 дена. Това ще се повтаря до тогава, до като трае боледуването. Ако осигурениятъ прекрати по рано отпусъка си съобщава веднага въ инспекцията по труда за това. Десетъ дневния периодъ на явяване може да бжде увеличенъ по усмотрение на инспекцията за ония случаи, които сж безспорни.

Тамъ, кждето нѣма органи на инспекциитѣ по труда горнитѣ съобщения се даватъ на работодателя, който е длѣженъ да държи точна смѣтка за траянето и използването на отпусъка.

Работодаделецъ, който приема на работа работникъ, ползуващъ се отъ отпускъ, се счита нарушителъ на закона и му се съставя актъ за глобяване. *Всѣки работодателъ е длѣженъ да вписва въ съобщението за получаване парична помощъ, че работникътъ презъ това време не е работилъ при него.*

Г. г. инспекторитѣ сж длѣжни да нареждатъ своевременно посещения отъ органитѣ на инспекцията на ползуващитѣ се отъ отпускъ. Тамъ, кждѣто лѣчението се извършва *правилно и необходимостта отъ отпускъ е на лице*, (лежачитѣ на легло, тежки болести на горнитѣ краища и пр.), тѣ сж длѣжни да отпускатъ, по своя преценка предварително или следъ изтичането на разрешения десетдневенъ отпускъ авансъ срещу паричната помощъ съ *окончателна разписка*; когато отпусъка завърши, паричната помощъ ще бжде оправдана въ една обща разписка или всички отдѣлни разписки заедно. *Въ случай пакъ че ползуващия се отъ отпускъ се залови на работа или пакъ, че не изпълни нарежданията на лѣкуващия лѣкаръ, ще му се отказва паричната помощъ и лѣчението, напълно или отчасти, споредъ нарушението и ще му се съставя актъ.*

Осигурени, които се лѣкуватъ амбулаторно, но се ползуватъ отъ отпускъ, т. е. тия които могатъ да се движатъ безъ рискъ на правилното лѣчение, могатъ, по нареждане на инспекцията, да се явяватъ сами, за да легализиратъ отпусъка си.

Никой осигуренъ, обаче, не може да получава парична помощъ, щомъ се е държалъ въ неизвестностъ по отношение на инспекцията, освенъ въ случаитѣ, когато боледуването е крайно тежко, т. е. необходимостта отъ отпусъка доказана и то ако осигурениятъ или близкитѣ му, поради невежество или възпрепятствуване, не сж могли да се явятъ въ инспекцията.

Когато лѣчението става въ лѣчебно заведение, горнитѣ нареждания не се прилагатъ, за това пакъ паричната помощъ ще се отпуща възъ основа на удостоверение отъ лѣчебното заведение,

което е извършило лѣчението и то ако това удостоверение обхваща времето, през което осигурениятъ действително е билъ на лѣчение, а не и за допълнително разрешени отпуски. Последнитѣ се подчиняватъ на общитѣ нареждания.

НАШЕТО СЕЛО

Г. Хр. Михаловъ у-ль
с. Кая-Ардж, Провадийско.

Повече трѣзва просвѣта!

Непрозиренъ мракъ е обгърналъ селото днесъ. Въ мракъ и невѣжие се движи нашия народъ. На тоя народъ трѣбва да се свѣтне, за да види „добро ли зло насреща иде“. Единственитѣ свѣтилници които излъчватъ живителна свѣтлина, на жадуващото за повече блага и благоденствие изстрадалъ нашъ народъ, сж училището, народното читалище и тѣхнитѣ непосредствени дейци—нашата интелигенция. Но имаме ли ние достатѣчна интелигенция въ родното село? Не. Въ повечето наши села единствениятъ интелигентъ е учителятъ. Той днесъ се сочи, и то съ право, като единъ отъ първитѣ лѣкари на многобройнитѣ обществени злини, които се ширятъ изъ много-страдалната ни родна земя.

Имайки предъ видъ дейността на народния учителъ отъ предосвободителната епоха, която го характеризира наистина като народенъ будителъ, които изтрѣгна българския народъ отъ петъ вѣковното духовно и политическо робство, и днесъ съ право смѣтатъ, че пакъ той, народния учителъ, е въ състояние много нещо да направи за избавяне на нашия народъ отъ оня мракъ, невѣжие, алкоолзъмъ, моралния и икономически упадѣкъ въ който се намира.

И надава се повикъ отъ всѣкъде: „Учителю! Излезъ вънъ отъ четиртѣхъ стени на училището! Иди между народа! Стани учителъ не само на малкитѣ, но и на възрастнитѣ! Прѣскай свѣтлина!“

Народното учителство заработи съ сжщия идеализъмъ завещанъ му отъ народнитѣ будители отъ предосвободителната епоха. Широко поле за дейностъ му се откри. Въ кооперации, вечерни училища и читалища. Да! Нѣма по хубаво дѣло отъ това да се работи всредъ народа!

Да сѣе граждански добродетели у млади и стари, защото нашата Родина има нужда отъ драви, бодри, трезви синове които да се жертвуватъ за нейното благоденствие.

Много рани има по обществения организъмъ. Но отъ кжде ще трѣбва да поч-

3) Тѣй като има случаи, кждето днитѣ на почивката въ лѣкарскитѣ съобщения сж подправяни отъ работницитѣ съ целъ да получатъ по-голъма парична помощъ г. г. *лѣкаритѣ да опишатъ днитѣ на почивката и „словомъ“.*

4) Г. г. инспекторитѣ сж длѣжни да следятъ най-строго за приложението на горнитѣ нареждания и да взематъ своевременно мѣрки за предупреждаване на злоупотрѣбленията. *За целта тѣ сж длѣжни да дадатъ най-широка гласностъ на настоящитѣ нареждания, както между i. i. лѣкуващитѣ лѣкари, така и между осигуренитѣ чрезъ пояснения, афиши въ предприятия, беседи и пр.* На помощъ въ това отношение трѣбва да бждатъ привлечени особено г. г. работническитѣ лѣкари при частнитѣ предприятия и при общинитѣ.

5) Г. г. Инспекторитѣ да направятъ всичко нужно за правилното изпълнение на всички останали постановления на закона и правилника, така че болнитѣ своевременно да получаватъ достатѣчна и компетентна медицинска помощъ, симулантитѣ да бждатъ намалени и своевременно наказани.

За целта, както и съ целъ за статистически сведения, тѣ сж длѣжни да водятъ точно книгата за болнитѣ и паричнитѣ помощи, каквато ще Ви се изпрати

За Министъръ:

Главенъ Секретаръ: Г. Соколовъ

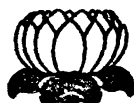
Началникъ на отдѣлението: Д. Николовъ

Настоящото се изпраща на г. г. околийскитѣ медицински лѣкари и участ. медци. фелдшери за точно изпълнение на настоящето окръжно а на управителъ домакина на окр. стопанство „Св. Константинъ“ да разгласи на работницитѣ въ стопанството.

Варна, 5.XII 1928 г.

Председателъ: А. Ивановъ

Секретаръ: Н. Николиевъ

немъ да лѣкуваме? Безспорно отъ оная която прѣска зараза навсѣде, а тя е алкоолизма. Алкоола помрачава човѣшкия умъ, заглушава съвестта—човѣшкото у човѣка, изражда духовно и физически расата.

Идиотизмъ, епилепсия, рахитъ, туберкулоза, нервни и душевни болести — ето що оставятъ въ наследство пиящитѣ алкоолъ родители, на своитѣ деца и на нацията.

„Човѣкъ живѣе кратъкъ животъ и за него се грижи, а обществото, нацията трѣбва да живѣе вѣчно; нейна първа длъжностъ е да се грижи за доброто на иднитѣ поколения, чрезъ които нацията ще живѣе. Борбата противъ алкоолизма отъ страна на обществото и държавата представлява изпълнение на дългъ спрямо бъдещето на нацията“, казва Д-ръ Ст. Консуловъ проф. по биология въ Софийския университетъ.

Ето защо азъ се обръщамъ къмъ другаритѣ учители, къмъ всички интелигентни въ градове и села съ следния зовъ:

Обявете борба, безпощадна борба на алкоолизма — тоя врагъ народенъ! Сѣйте просвѣта и то повече *трезва просвѣта!* Да издигнемъ високо трезвото знаме!

Прочие да работимъ за изграждане на свѣтлото и щастливо бъдаще на утрешна *трезва България!*

Petjo P. — Ел. Факж

Ролята на читалището въ миналото и сегашнитѣ му задачи.

Революционната борба срещу разкапалата се турска държава, въ миналото, за изтръгване духовна и политическа свобода, за българския народъ, се яви като първопричина за създаването и закрепването на българското читалище, като просвѣтителенъ институтъ. Съзнавайки че просвѣтата е главния и най-могъщъ лостъ въ революционната борба, че нужното единодушие, стегнатостъ и дисциплина въ тая борба, се създаватъ само и единствено чрезъ просвѣтяването на широкитѣ народни маси, нашитѣ народни дейци, въ миналото, полагаха най-голѣми усилия за създаването на читалището, което най-напредъ се яви въ съседнитѣ намъ държави, а после, по подражание и въ предѣлитѣ на България. Така създадени преди освобождение-

то, вънъ и вътре въ България, читалищата сѣ се отличавали тогава коренно по своите задачи отъ днешнитѣ такива. Докато днешнитѣ читалища иматъ чисто културно-просвѣтни задачи, тогавашнитѣ покрай тази си роля играели и ролята на революционни клубове. Тукъ се е събирало всичко бурно, всичко жизнерадостно и обичаще своето потѣпкано отечество, своя доведенъ до просияшка тояга народъ и обмислялъ голѣмитѣ политически, социални, економически и културни въпроси, които историята бѣше сложила за разрешение отъ сѣщия този народъ. Наредъ съ първитѣ будители на народното съзнание — учителя и свещеника, тукъ бѣха се събрали простия селянинъ и работника, за да мислятъ какъ по скоро да трѣснатъ отъ измършавелитѣ плещи на народа, варварското турско бreme и развратния фанариотски яремъ.

Такъвъ е накратко ликътъ, на нашето читалище преди освобождението и така то, будейки народното съзнание, създадо е онова брожение вънъ и вътре въ България, като резултатъ на което брожение се яви освобождението на нашето отечество.

Съ освобождението на България, обаче и ролята на читалището се значително опростила. То престанало да бѣде предимно политически и революционенъ клубъ и полета лека се обърнало на единъ чисто просвѣтенъ институтъ, предаденъ като нераздѣлна частъ къмъ училището. И докато въ училището се учиха и възпитаваха малки-тѣ въ читалището се учили и възпитавали голѣмитѣ и всички ония, които по една или друга причина биле изостанали вънъ отъ стенитѣ на училището.

Нуждата отъ интелигентни работници била крещяща, трѣбвало такива въ всички области въ нашия новъ животъ. Тая нужда се е запълвала отъ бързо развиващитѣ се учебни заведения, но твърде голѣмъ дѣлъ въ това има и читалището. Значи, читалището се обърнало въ мѣсто за получаване на допълнително образование.

Тоя устремъ, тая просвѣтителна вълна, която на дължъ и на ширъ заля тогава нашето младо отечество, не трая, обаче за дълго. Отъ една страна економическото развитие на младата България по образеца на западно-европейскитѣ капиталистически държави и пролетаризирането на множество дребни стопани, отъ друга създаването на единъ внушителенъ по число, интелигентенъ кадъръ, се явиха като причина на една

доста дълга апатия къмъ читалището въобще. Настъпва единъ периодъ, когато читалището остава на заденъ планъ, така да се каже замира, вследствие на дезинтересоваността, отъ една страна на маситѣ отъ народа, отъ друга на интелигенцията, голѣма частъ отъ която стана последователъ на дошлитѣ по това време и присадени на наша почва, партизански идеи.

Това положение е траяло до голѣмата всесвѣтска касапница. Съ едно престъпно лекомислие, българския народъ бѣше тласнатъ, въ огнения кръгъ на свѣтовната кървава вакханалия, отъ която той излезе смазанъ политически и економически. Това тежко, непоносимо положение създаде недоволство, роптание и протести и въ края на краищата се изрази въ едно нечувано въ българската история самоизтрѣбление, предъ печалнитѣ юнски и септемврийски събития.

Следъ всички тия перипетии, въ душата на народа се създаде единъ смутъ, който още не може да изчезне. Като загубенъ въ пустинята пѣтникъ, той обръщаше очи на всички страни и безпомощенъ се питаше: — На къде? Кой пѣтъ?

За щастие, явиха се пакъ любящи хора, които казаха на българския народъ, че неговото спасение не е въ войнитѣ, нито въ революциитѣ и разбойничество, а въ здравия, усилия, непрестаненъ трудъ въ полето на материалната и духовна култура. Народа чу тѣзи свои инстинксни синове и геройски вече тръгна по посочения му пѣтъ. И ние трѣбва да се радваме, че днесъ отново се отварятъ широко вратитѣ на просвѣтата.

Читалището съ още по-голѣмо достоинство, ще трѣбва да застане на своя постъ и да изиграе оная благородна роля, която е играло въ минало и която историята му предоставя да играе въ бъдещето.

Нека интелигенцията се проникне отъ важността на въпроситѣ, които сж сложени да бждатъ разрешени отъ читалището и да му помогнатъ да се справи колкото се може по добре съ тѣхъ.

ОБЯВЛЕНИЯ

Касъмларско сел. общин. управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 739

Кметството обявява, че подъ надзора на кметството се намира следния безстопански добитѣкъ „юва“:

1) една биволица на 3 год. косъмъ черъ, съ белези: на челото, опашката отъ края и заднитѣ крака задъ ноктитѣ бѣло.

2) едно женско малаче на 1 год. косъмъ черъ, съ белези: лявото ухо отъ върха разцепено, челото, дѣсното ухо бѣло, заднитѣ крака и опашката отъ половината надолу иматъ бѣло.

Ако стопанитѣ не се явятъ и получатъ добитѣка си съгласно чл. 161 отъ закона за подобрене земледѣлското производство 20 дена следъ публикуването имъ въ окръжния вестникъ ще бждатъ продадени на публиченъ търгъ въ полза на общинската каса.

с. Касъмларъ, 15.XI 1928 г.

Отъ кметството

Кочакско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 16

с. Кочакъ, 23 ноември 1928 г.

Кочакското училищно настоятелство известява на интересующитѣ се, че на 23 декември тая година, ще се произведе публиченъ търгъ съ явно наддаване за отдаване подъ наемъ училищната нива, въ м. „Чукура“ отъ 8 декара, съ срокъ 3 стопански години.

Първоначална оценка на декарь 100 л.

Участвающитѣ въ търга ще внесѣтъ залогъ 10%.

Разноснитѣ по публикация и гербовъ налогъ сж за смѣтка на наемателя

Отъ настоятелството

Ако стопанина му не се яви до 30 дни отъ днесъ да си го получи ще се продаде на публиченъ търгъ за въ полза на общинската каса.

Кметъ: Ил. Марковъ

Секр.-бирникъ: Ив. Атанасовъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1793

Общинската скотовѣдна комисиия обявява на интересующитѣ се, че на 17 декември т. г. отъ 2—5 часа подиръ обѣдъ въ канцеларията на общината ще се произведе търгъ за отдаване подъ наемъ на скотовѣдната нива въ с. Венчанъ отъ 16 декара която може да послужи и за зеленчукова градина съ граници ж. п. линия, река, училищна нива, пжтъ и мера. Отдаването ще стане за 3 години до 1.X 1931 г. на декарь годишно.

Първоначална цена на декарь е 100 л.

Залогъ 10% върху първоначалн. цена.

Всички разноси сж за смѣтка на наемателя.

с. Невша, 5 декември 1928 г.

Отъ скотовѣдната комисиия.

Постъпления въ Варнен. археол. музей презъ м. Ноемврий

Отъ Варна. М. Ксенофонтowa римска сребърна монета; Хр. Чолаковъ — пиринчена монета Марцианополъ; Градоначалството — 104 медни монети отъ Юстиниана (находката на ул. „Гургюлята“); Р. Н. Димитрова — осемъ разни сребърни и бронзови монети на Филипа и Александра Македонски, на градоветѣ Истресъ и Аполония; Бр. Зола — две мѣдни римски монети, два стари стоманени свѣщници и разни книги; Д. Иовковъ — мѣдна монета отъ X в.; К. Паркамски — две монети отъ Ив. Александра; Варнен. окр. пост. комисиия — 250 разни печати; Н. Е. Леви — бронзова статуйка; златна обица намѣрена въ гробницата отъ V в. сл. Хр. до пожарната команда; Г. Георгиевъ — мраморенъ фрагментъ отъ стълбецъ; П. Павловъ — мѣдна монета Анактасий, фигура и гривна мѣдни, прѣстена лампичка. фрагменти отъ прѣстено гърне и коланъ (гробна находка при Сесъ-севмесъ); Ст. Арбова — разни книги, документи и стара пиричена мастилница; Инженеръ Стояновъ — фрагментъ отъ мраморна статуйка. Юнузъ-бунаръ. Молла Мамхуѣ Абдуловъ — 4 ср. монети на Месемврия и Аполония и 1 бронз. Ал. Великий. Кара-Хюсеинъ — мраморенъ фрагментъ отъ 1857 год. съ надписъ. Тестиджии. Т. Кара-Ивановъ — плочка на тракийски конникъ.

Дружеството благодари на дарителитѣ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2490

с. Русларъ, 25 XI 1928 г.

Русларското селско общинско управление обявява че подъ надзора му отъ 10 дни насамъ се намира едно юва женско теле на 7 месеца червенъ-бѣлъ косъмъ и на опашката бѣло.

